

Sygn. akt. IV Ka 815/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 października 2013 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy IV Wydział Karny Odwoławczy
w składzie:

Przewodniczący SSO Włodzimierz Wojtasiński - sprawozdawca

Sędziowie SO Danuta Lesiewska

SR del. do SO Katarzyna Chart

Protokolant sekr. sądowy Dominika Marcinkowska

przy udziale Jarosława Bittnera - Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Bydgoszczy

po rozpoznaniu w dniu 9 października 2013 roku

sprawy **J. S.**

oskarżonego z art. 178a§2 kk w zw. z art. 244 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Inowrocławiu VIII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Mogilnie

z dnia 9 lipca 2013 roku sygn. akt VIII K 201/13

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 244 kk w zw. z art. 58§3 kk orzeka wobec oskarżonego karę 10 (dziesięć) miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując oskarżonego na mocy art. 35§1 kk w okresie jej trwania do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym; w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy; zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze i jego wydatkami obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Inowrocławiu VIII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Mogilnie wyrokiem z dnia 9 lipca 2013r. sygn. akt VIII K 201/13 oskarżony J. S. został uznany za winnego tego, że :

w dniu 30 stycznia 2013r. w miejscowości S. gm. M. kierował rowerem po drodze publicznej, będąc w stanie nietrzeźwości, posiadając 0,62 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, pomimo orzeczonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Mogilnie sygn. akt II K 373/10 zakazu prowadzenia rowerów na okres 2 lat, obowiązującego od 18 maja 2011r. do 18 maja 2013r. przy czym zarzucanego czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności w okresie od 4 grudnia 2010r. do 3 kwietnia 2012r. orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Mogilnie sygn. akt II K 546/10 z dnia 10 lutego 2011r., w którym to wyroku łącznym połączono karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Mogilnie sygn. akt 504/09 z dnia 11 stycznia 2010r. za przestępstwo z art.178a§2 kk tj. o czyn z art.178a§2 kk w zw. z art.244 kk w zw. z art.11§2 kk w zw. z art.64§1 kk

i za to na podstawie art.244 kk w zw. z art.11§3 kk i art.64§1 kk skazany został na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art.42§2 kk orzeczono wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia rowerów na 3 lata.

Na podstawie art.624§1 kpk i art.17 ust.1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zwolniono oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty i ponoszenia kosztów sądowych, którymi obciążono Skarb Państwa.

Od powyższego wyroku apelację wniósł oskarżony, zarzucając rażąco niewspółmierność orzeczonej wobec niego kary, przejawiającą się w orzeczeniu bezwzględnej kary pozbawienia wolności. Oskarżony podniósł, iż bardzo żałuje swego czynu, posiada trudną sytuację rodzinną, ma na utrzymaniu żonę i nieletnie, uczące się dziecko, środki na ich utrzymanie uzyskuje z wykonywania pracy zarobkowej, pozbawienie go wolności spowoduje, że jego rodzina pozostanie bez środków do życia.

Podnosząc powyższe, oskarżony wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Zarzut podniesiony w apelacji

zasługiwał na uwzględnienie.

Zgodzić się należy ze skarżącym , iż posiada on bardzo trudną sytuację rodzinną, posiada na utrzymaniu nie pracującą żonę i uczące się niepełnoletnie dziecko. Pracując, zapewnia rodzinie podstawowe warunki bytowe, w tym opłatę czynszu mieszkalnego. Zeznania świadka G. S., kuratora sądowego sprawującego dozór nad oskarżonym orzeczonej w innej sprawie, dają podstawę do uznania, iż obecnie zachowuje się on poprawnie, spożywa alkohol, jednocześnie go nie nadużywa, po opuszczeniu zakładu karnego zaobserwował znaczną poprawę w jego zachowaniu.

Mając powyższe na uwadze , w ocenie sądu odwoławczego, sąd I instancji przy wymiarze kary przecenił okoliczności obciążające występujące po stronie oskarżonego w postaci jego trzykrotnej, uprzedniej karalności sądowej za czyny tego samego rodzaju. Okoliczność ta niewątpliwie winna być brana pod uwagę przy wymiarze kary, jednakże nie można jej w sposób decydujący determinować z uwagi na charakter i okoliczności popełnionego przez oskarżonego czynu. Stan nietrzeźwości oskarżonego nie był szczególnie wysoki, rowerem poruszał się na stosunkowo niedługim odcinku drogi, na której nie odbywał się duży ruch, nie stwarzał tym samym dużego niebezpieczeństwa dla innych użytkowników dróg.

W ocenie sądu odwoławczego okoliczności i charakter popełnionego przez oskarżonego czynu oraz jego bardzo trudna sytuacja rodzinna dają podstawę do uznania, iż orzeczoną wobec niego karę uznać należy za rażąco surową, dlatego też sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok, wymierzając oskarżonemu karę ograniczenia wolności w rozmiarze dziesięciu miesięcy, zobowiązując go w okresie jej trwania do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze dwudziestu godzin w stosunku miesięcznym. W ocenie sądu odwoławczego kara ta będzie współmierną do stopnia szkodliwości społecznej czynu przez niego popełnionego, jak i do stopnia jego zawinienia oraz uwzględniać będzie jego właściwości i warunki osobiste, powyżej omówione, spełniać swe cele wychowawcze i poprawcze wobec oskarżonego.

Oskarżony był w przeszłości karany za przestępstwa tego samego rodzaju tylko i wyłącznie na kary pozbawienia wolności, w tym dwukrotnie z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, nigdy nie orzeczono wobec niego kary innego rodzaju, orzekane wobec niego kary nie odniosły pozytywnego skutku, oskarżony ponownie popełnił przestępstwo, w ocenie sądu odwoławczego mając na względzie powyższe, przyjąć należy, iż istnieje realna szansa, że wykonywanie po raz pierwszy przez oskarżonego kary wolnościowej pozwoli osiągnąć cele wychowawcze i poprawcze kary, nie będzie stanowić nadmiernej represji i stanowić będzie sprawiedliwą odpłatę za popełnione przestępstwo.

W pozostałej części zaskarżony wyrok jako słuszny, utrzymał w mocy.

Z uwagi na trudną sytuację finansową oskarżonego, zwolniono go od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając Skarb Państwa poniesionymi wydatkami.